

ODMEVI NA . . .

POLITIKA KOT USODA ALI KOMU NAJ VERJAMEMO?

V 18. številki Naših razgledov sem začuden prebral zapis Dr. Arifa Tanovića »Značaj kot usoda«. V tem zapisu avtor ostro obračunava s knjigo »Politika kot usoda« in z njenim avtorjem Esadom Čimićem. Začuden zato, ker sem v eni prejšnjih številok »Naših razgledov« prebral intervju z Esadom Čimićem o tej knjigi, kjer je bil predstavljen Čimić kot ugleden pisec in njegova knjiga kot pomemben dosežek na področju sociologije.

Nato sem dobil v roke 8/9. številko Sodobnosti, v kateri sem prebral zapis Jaše L. Zlobca o isti knjigi in istem avtorju. Jaša Zlobec piše zelo pohvalno o obeh. Njegovo mnenje je, da ima Čimićeva knjiga veliko povedati.

Potem ko sem prebral Zlobčev zapis, sem še enkrat prebral zapis Arifa Tanovića, ki očita Čimiću, da je »zlorabil znanost v politično pozicijske namene, da je svoje osebno stališče, temelječe na namigovanju in osebnem sovraštvu razglasil za objektivno znanstveno resnico in kot dosežek naše sociologije, da njegova knjiga spominja na propagandno in politično pamfletistiko.«

Komu naj kot bralec zdaj verjamem? Ali Tanoviću ali Zlobcu? Odkrito povem, da bi raje verjel Zlobcu, kajti če je res, kar je zapisal Tanović, potem ima Čimićeva knjiga res dvomljivo vrednost, kajti znanosti ne moreš mešati z osebnim obračunavanjem. Če pa je res, kar je zapisal Zlobec, da je ravno nasprotno Čimić žrtev osebnega sovraštva, potem je tudi Tanović izrabil svoje pisanje kot obrekovanje, saj očita Čimiću celo to, da se je v mladosti ukvarjal z brivstvom, kakor da bi bilo to sploh pomembno za njegovo knjigo . . .

Tako, da bralec zdaj res ne ve, kdo koga brije in na čigav račun. Za zdaj je gotovo samo to, da je obrit bralec, ki v tem labirintu pozitivnih in negativnih oznak Čimićeve knjige res ne najde izhoda.

Dušan Mevlja

(Pripomba uredništva: Izhod je: knjigo je treba prebrati.)